

Foruden familie og venner kan der være institutioner at tage hensyn til allerede fra barnets anden eller tredje måned, efter at det har set dagens lys. Selv i dag er mange vuggestuer meget gammeldags indstillet. Parolen er her ro, renlighed og regelmæssighed. Hermed menes, at de spæde får flaske hver tredje eller fjerde time, alt efter alder. Efter måltidet skiftes de, og ind imellem sover de. Aktivisering efter barnets alderstrin forekommer overhovedet ikke, alt går efter skema. F. eks. begynder man at lære de små renlighed omkring 6 måneders alderen, hvilket foregår på følgende måde: de små sættes på potten til bestemte tider og bindes med en ble til sengestolpen. Nu kunne man passende indvende, at det nok er grundet personalemangel, og dette *kan* være tilfældet, men vi ved, at anden praksis er gældende på nogle ganske få vuggestuer i København.

På dette stadie af barnets liv er det ikke muligt for forældre at forklare barnet, at far og mor mener ét og vuggestuepersonalet noget andet om de opdragelsesproblemer, som kan opstå; men som forældre bør man prøve at ændre tingene eventuelt ved at forklare, hvilke principper man selv har. Vi ved, det er svært, da der er alt for få vuggestuepladser, og mange vil være bange for at miste pladsen ved at lægge sig ud med personalet, men her gør det samme sig gældende som for alle andre områder – man opnår ingen forbedringer, hvis ingen siger eller gør noget ved det. En forældrereds, der bliver enig om, efter hvilke principper den ønsker børnene behandlet i vuggestuen, bør gøre sin indflydelse gældende.

Vi har her i bogen billeder optaget fra en vuggestue, hvor studerende har anbragt deres børn, og på denne institution er såvel ledelse som personale indstillet på at give børnene videst mulige rammer og tager oven i købet individuelle hensyn. Her er ingen pottetvang. Når